

III^a Kongreso de la Kataluna Esperantista Federacio

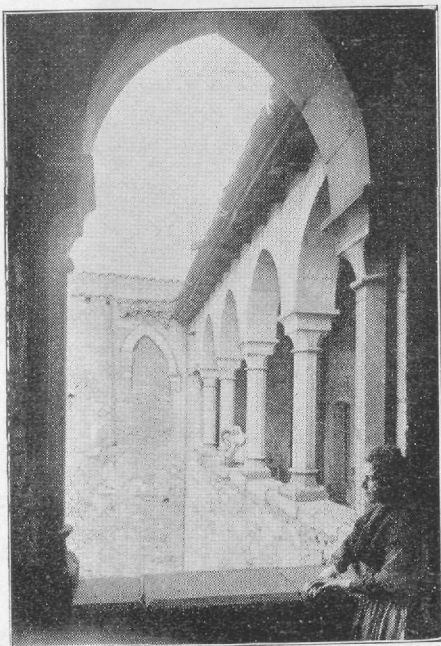
Terrassa, 29^a=30^a Junio 1912^a

La notojn, kiujn ni publicas apud la fotografiaĵoj en tiu ĉi Suplemento, ni ŝuldas al la aŭtoro de nia distinginda amiko Sro. Jozefo Ventalló, historiisto de Terrassa kaj Direktoro de la gazeto «La Comarca del Vallés».

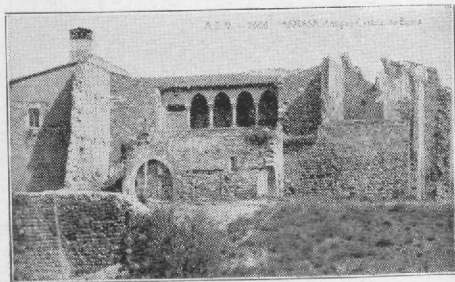

Terrassa estas inda urbo devenanta de la antikva Egara, fondita de la fenicioj. Ĝi estis komerca kolonio, romana komunumo kaj sidejo episkopa.

En jaro 714^a ĝi estis detruita de la arabaj ekokupantoj kaj nur saviĝis la Kastelo el kiu ankoraŭ ekzistas rubaĵoj, antaŭ kies muroj restis venkitaj la maŭraj armeoj pro la ku-

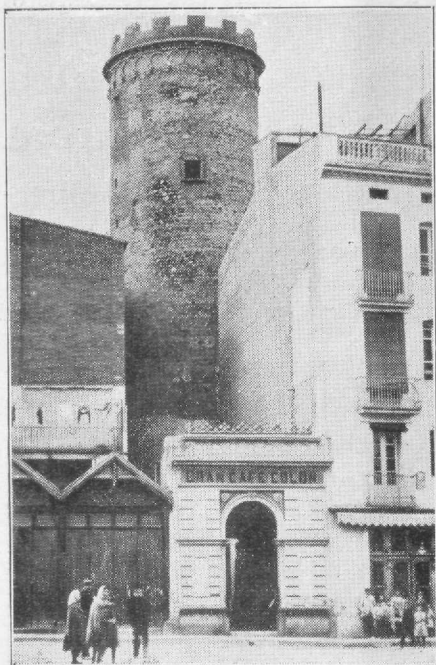

Klaŭstro de la kastelo

Vidaĵo de la kastelo

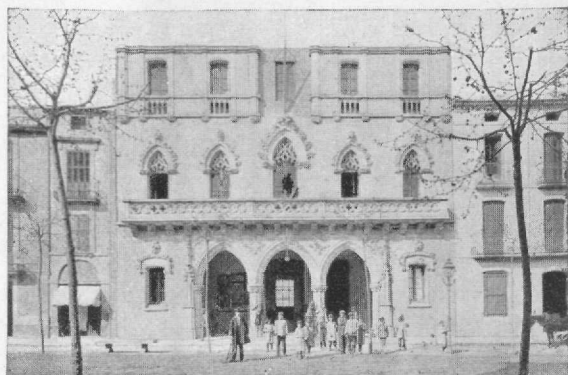
raĝa malcedo de la Egaraĵoj, kiuj ĝin defendis. Tiu fortikaĵo estis longatempe konservata kiel bastiono de la sendependeco de l'Patrujo.

Turo de Terrassa

La Turo de Terrassa estis starigita dum la XIV^a jarcento kaj formis parton el la palaco de la Templanoj kaj pli poste ĝi estis aliformigita en malliber-ejon.

De la diversaj publikaj kaj privataj konstruaĵoj, kiuj, krom la grandaj lanaj magazenoj, beligas la urbon, ja estas pruvo la Urbodomo, kies konstruaĵo ankoraŭ nova kaj ne entute finita, estas el libera, gota stilo.

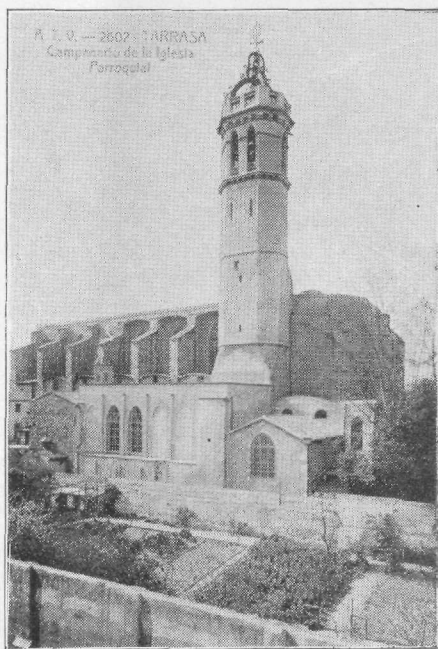

Urbodomo, kie okazos la kunsidoj de la III^a Kongreso

.....

La paroĥa preĝejo, devenas de la XVI^a jarcento. Rimarkinda estas ĝia ĉefa altaro de arta skulptaĵo kaj stilo baroka; ankaŭ estas rimarkinda imagaĵo skulptita sur marmoro, kiu reprezentas Kriston sternita. Bedaŭrinde mankas al la preĝejo, fasado inda je ĝia graveco.

.....

Paroĥa preĝejo

La Industria Lernejo, de Artoj kaj Metioj ĝuas meritindan famon. Ĝi havas krom la belega konstruaĵo kiun montras la fotografaĵo, vastan lokon kun lern - laboriloj juĝitaj de granda estimo. Ĝi estas juvelo je kiu fieriĝas la urbo.

Industria lernejo, kie havas lokon la Esperanta ekspozicio dum la Kongreso

La Romanaj Preĝejoj nomitaj de Sankta Petro estas tri, kiuj formas grupon: Sankta Mikaelo, Sankta Petro kaj Sankta Mario. Ili estas veraj monumentoj de arĥeologia valoro. Ili enhavas maloftan arĥitekturan diversecon kaj konservas ankaŭ belajn rimarkindajn altartabulejn.

Inter la diversaj artaĵoj de ilia roman-epoka konstruo estas enmiksita aliaj de gota arĥitekturo, tiel, kiel kolonoj, arkaĵoj, surskribŝtonoj, k. c. restaĵoj el la estintaj detruitaj monumentoj de Egara.